

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Febr. 1878, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, i fråga om förändrad lydelse af § 2 i Kongl. kungörelsen angående förändrade instruktioner för direktioner, läkare och sysloman vid länens lasarett och kurhus den 21 Oktober 1864.

I 2 § af ofvanberörda nådiga instruktion stadgas, att lasarettsdirektion skall bestå af sex ledamöter, förutom landshöfding och provincialläkare, samt i 4 § att vid direktionens sammanträden beslut ej må fattas, med mindre än att fyra ledamöter äro närvarande.

Om förändrad lydelse af förberörda 2 § äro tvenne motioner inom Kammarerna väckta, öfver hvilka Utskottet har att sig utlåta, nemligen dels af Herr *J. M. Svensson* (motionen N:o 49) och dels af Herr *J. G. Granlund* (N:o 89). Den förre motionären erinrar derom, att landshöfding och provincialläkare ofta äro af embetsgöromål hindrade att bevista direktionssammankomsterna samt att oförutsedt förfall mången gång inträffar för andra ledamöter, hvaraf åter följer att direktionen icke blifver fulltalig för besluts fattande. Den senare fäster uppmärksamheten derå att de sex valde ledamöterna icke utses för viss bestämd tid, till följd hvaraf i lasarettsdirektion invald ledamot kan qvarsitta huru länge han behagar, äfven sedan han blifvit mindre lämplig för det honom lemnade uppdraget. För att undanrödja dessa olägenheter föreslår Herr *Svensson*, att Riksdagen ville i

Bih. till Riksd. Prot. 1878. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 2 Häft.

underdånighet hos Kongl. Maj:t framställa den önskan, att 2 § uti ifrågavarande instruktion måtte erhålla följande lydelse: "Denna direktion skall utom landshöfdingen, som är ständig ordförande, bestå af sex ledamöter, jemte provincialläkaren, om han är boende inom det samhälle, der lasarett eller kurhus är beläget, äfvensom tre suppleanter, hvilka vid inträffande förfall inkallas i ordinarie ledamots ställe"; hvarjemte Herr *Granlund* föresår, "att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla att 2 § i instruktionen för direktionerna öfver länens lasarett och kurhus af den 24 Oktober 1864 blifver sålunda förändrad, att ledamöterna väljas för två år".

Emot hvad som nu är i instruktionens 2 § stadgadt skulle Utskottet vilja anmärka, att, sedan lasarettsvården numera vunnit en så betydande utsträckning, att flera lasarett finnas inom de flesta länen och deras antal allt jemnt ökas, det icke vidare synes vara lämpligt, att landshöfdingen är ordförande i direktionen för hvarje lasarett inom länet, då direktionen måste sammanträda minst en gång i hvarje månad. Detta stadgande gör det emellertid till en nödvändighet att i de allra flesta fall den inom direktionen valde vice ordföranden i verkligheten måste inträda i ordförandens ställe, hvaraf åter följer att, vid förfall för honom, sammanträde måste inställas. Angeläget synes därför vara att, om ock landshöfding bibehålles vid rättighet att i direktion föra ordet, då han är oförhindrad att sammankomst bevista, både ordförande och vice ordförande för hvarje lasarett väljes inom direktionen. Då nu Herr *Svenssons* motion uttryckligen åsyftar, att landshöfding skall kvarstå såsom ständig ordförande, kan Utskottet icke till bifall förorda hvad sålunda blifvit föreslaget. Deremot vill Utskottet väl medgifva att, derest man icke föredroge att öka direktionsledamöternes antal, motionens senare del kunde vara förtjent af någon uppmärksamhet, helst om afseende icke skulle fästas vid hvad Herr *Granlund* föreslagit. Beträffande särskildt Herr *Granlunds* förslag, må Utskottet väl ock erkänna att, om annan ändring uti ifrågavarande Kongl. kungörelse komme att vidtagas, det kunde vara skäl uti att då föreskrifva, att direktionsledamöterna skulle väljas för en begränsad tid, men dock längre utsträckt än motionären åsyftar. Då emellertid ingen verklig olägenhet af det nuvarande stadgandet blifvit uppgifven; då det åtminstone torde vara ytterst sällsynt att i lasarettsdirektion invald ledamot underlåter afsäga sig ledamotsplats när han af en eller annan anledning finner sig urständsat eller icke villig att fortfarande uppdraget innehafva; och slutligen, då, utan tvifvel, snart nog fråga kunde komma att väckas

om förändring i det syfte Utskottet ofvan antydt, hvaraf förnyad underdånig framställning kunde föranledas, finner Utskottet sig böra hemställa:

- 1:o att Herr Svenssons ifrågavarande motion icke måtte vinna bifall, och
- 2:o att äfven Herr Granlunds motion må afslås.

Stockholm den 13 Februari 1878.

På Utskottets vägnar:

Adolf Helander.